

De nationale enheder kan under hensyn til de pågældende oplysningers sensitivitet sende dem direkte til analysegrupperne på den mest hensigtsmæssige måde via eller uden om vedkommende forbindelsesofficer.

4. Hvis Europol for at udføre sine opgaver i henhold til artikel 3, stk. 1, nr. 2, har et berettiget behov for yderligere informationer udover de i stk. 3 omhandlede oplysninger, kan Europol anmode

- 1) De Europæiske Fællesskaber og de offentligtretlige institutioner, der er oprettet i medfør af traktaterne om oprettelse af Fællesskaberne
- 2) andre offentligtretlige institutioner, der er oprettet inden for rammerne af Den Europæiske Union
- 3) organisationer, der er oprettet på grundlag af en konvention mellem to eller flere af Den Europæiske Unions medlemsstater
- 4) tredjelande
- 5) internationale organisationer og de offentligtretlige institutioner, der henhører under dem
- 6) andre offentligtretlige institutioner, der er oprettet på grundlag af en konvention mellem to eller flere lande, samt
- 7) Den Internationale Kriminalpolitiorganisation (Interpol)

om at meddele tilsvarende oplysninger på den mest hensigtsmæssige måde. Disse forskellige instanser kan ligeledes på eget initiativ, på samme vilkår og ad samme kanaler, videregive sådanne oplysninger til Europol. Rådet fastsætter med enstemmighed efter proceduren i afsnit VI i traktaten om Den Europæiske Union og efter høring af Styrelsesrådet de regler, Europol skal overholde på området.

5. Hvis der i andre konventioner indrømmes Europol ret til at foretage elektronisk datasøgning i andre informationssystemer, må Europol indhente personoplysninger ad denne vej, hvis det er nødvendigt for udførelsen af Europolis opgaver i henhold til artikel 3, stk. 1, nr. 2.

6. Hvis en analyse er af generel og strategisk karakter, har samtlige medlemsstater gennem deres forbindelsesofficerer og/eller eksperter fuld adgang til resultaterne deraf, blandt andet de rapporter, Europol udarbejder.

Hvis en analyse drejer sig om specifikke tilfælde, der ikke vedrører samtlige medlemsstater, og den har et direkte operationelt formål, deltager repræsentanterne for følgende medlemsstater:

- 1) de medlemsstater, hvorfra de oplysninger, der har ført til beslutningen om at oprette analysedatabasen, eller som er direkte berørt af dem, stammer, eller de medlemsstater, som analysegruppen på et senere tidspunkt opfordrer til at deltage i arbejdet, fordi de ligeledes bliver berørt

- 2) de medlemsstater, der ved søgning i indekssystemet bliver klar over, at de har behov for at få kendskab til bestemte oplysninger, og som gør dette gældende på de betingelser, der er fastsat i stk. 7.

7. De dertil bemyndigede forbindelsesofficerer gør behovet for at få adgang til oplysningerne gældende. Hver medlemsstat udpeger og bemyndiger et begrænset antal forbindelsesofficerer med henblik herpå. Listen over disse tilstilles Styrelsesrådet.

For at dokumentere behovet for at få adgang til oplysningerne, jf. stk. 6, udarbejder forbindelsesofficeren en skriftlig begrundelse, som påtegnes af den myndighed, han hører under i sit land; begrundelsen meddeles til alle analysedeltagerne. Vedkommende kan herefter uden videre deltage i den igangværende analyse.

Hvis analysegruppen har indvendinger mod, at forbindelsesofficeren deltager uden videre, udsættes den pågældendes deltagelse i analysearbejdet i det tidsrum, det tager at gennemføre en forligsprocedure, som kan have tre faser:

- 1) analysedeltagerne bestræber sig på at nå til enighed med den forbindelsesofficer, der har gjort sit behov for at få kendskab til bestemte oplysninger gældende; de har en frist på højst otte dage
- 2) hvis de ikke når til enighed, mødes cheferne for vedkommende nationale enheder samt Europolis ledelse inden for de efterfølgende tre dage
- 3) hvis der fortsat er uenighed, skal de berørte parter repræsentanter i Europolis Styrelsesråd afholde møde inden otte dage. Hvis den berørte medlemsstat ikke frafalder sit krav om at få adgang til oplysningerne, beslutes det ved konsensus, at den uden videre kan deltage.

8. Det er alene den medlemsstat, der videregiver en oplysning til Europol, der bedømmer graden af dens sensitivitet og ændringer heri. Videregivelse eller operationel anvendelse af en analyseoplysning skal beslutes efter samråd mellem analysedeltagerne. En medlemsstat, som får adgang til en igangværende analyse, må hverken videregive eller anvende oplysninger uden forudgående samtykke fra de medlemsstater, der først og fremmest er berørt.

Artikel 11

Indekssystem

1. Europol udarbejder et indekssystem for de oplysninger, der er lagret i databaserne i henhold til artikel 10, stk. 1.

2. Europolis direktør, vicedirektører, behørigt sikkerhedsgodkendte ansatte og forbindelsesofficererne har ret